

Een zakelijke affaire

(How the other half loves)

Komedie in twee bedrijven

door

ALAN AYCKBOURN

vertaling

Nicolet Steemers

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EEN ZAKELIJKE AFFAIRE - HOW THE OTHER HALF LOVES** gaan opvoeren, dienen in alle program-maboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ALAN AYCKBOURN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de letter-grootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

FRANK FOSTER - man, ergens in de veertig

FIONA FOSTER - zijn vrouw, begin veertig

BOB PHILIPS - ergens voor in de dertig

TERESA PHILIPS - zijn vrouw, ergens voor in de dertig

WILLIAM FEATHERSTONE - tussen dertig en veertig jaar

MARY FEATHERSTONE - zijn vrouw, tussen dertig en vijfendertig jaar

EERSTE BEDRIJF:

scene 1: Donderdagochtend vroeg

scene 2: avond

TWEEDE BEDRIJF:

scene 1: Zaterdagochtend

scene 2: Zondagochtend

DECOR:

Twee woonkamers; geen gescheiden kamers met een wand ertussen, maar twee kamers in een grote ruimte die elkaar gedeeltelijk overlappen. Alleen de meubelen, zowel in kleur als in stijl, geven aan wat bij welke kamer hoort. Het meubilair van de Fosters' bestaat uit stijlvolle, antieke meubelen terwijl dat van de Philips' modern, trendy en nogal verwaarloosd is. In beide kamers bevinden zich dezelfde voorwerpen. Rechtsachter staat de eettafel van de Philips' met twee stoelen. Links van de tafel van de Philips' staat een driezitsbank, waarvan de rechter twee zitplaatsen bij het decor van de Fosters' passen, en de linker zitplaats bij dat van de Philips'. In het midden staat een leunstoel, (Foster) en links staat nog een leunstoel. (Philips) Rechts van de leunstoel in het midden staat een klein tafeltje (Foster) Links vooraan staat de eettafel van de Fosters' met twee stoelen. Achteraan in het midden staat een gezamenlijke koffietafel, waarvan het rechterdeel de Philips' toebehoort en het linkerdeel de Fosters'. Aan beide kanten staat een telefoon. Linksachter staat de kinderbox van de Philips' met het speelgoed, waaronder een poppenhuis en de leunstoel van de Philips'. Beide kamers zijn in het bezit van twee deuren en een raam, als volgt: Rechtsachter het raam van de Philips', rechts de Fosters' keukendeur, rechtsvoor de Philips' voordeur, linksvoor de dubbele voordeur van de Fosters', links de Philips' keuken en linksachter het raam van de Fosters'.

EERSTE BEDRIJF

Scene 1

De deur van de Fosters' gaat open en Fiona, een elegante vrouw van in de veertig, komt op in ochtendjas. Ze loopt naar het raam links en trekt de gordijnen open. Het licht gaat aan in het gedeelte van de Fosters'. Ze loopt naar de telefoon en toetst een nummer. De telefoon in het huis van de Philips' begint te rinkelen. Na enkele seconden komt Teresa op vanuit de keuken (links) met een kop thee. Teresa is ergens voor in de dertig en ziet er onverzorgd en oververmoeid uit. Ze bevindt zich in een andere kamer dan Fiona en kan Fiona dus niet zien of horen. De personages in de verschillende ruimten zullen elkaar af en toe zeer dicht benaderen, maar altijd zonder elkaar te raken. Teresa neemt de hoorn op.

Teresa: Hallo, hallo...

Fiona hangt zuchtend op. Ze kijkt op haar horloge. Teresa fronst haar wenkbrauwen, loopt naar de gordijnen rechts en doet ze open. De lichten gaan aan in het gedeelte van de Philips'. Ze reageert even op het felle ochtend-licht. Ze zet haar draagbare radio aan, die op de eettafel staat. Er is een nieuwsprogramma op. Fiona, die in gedachten verzonken is blijven staan, draait zich om en gaat af naar de keuken rechts. Teresa gaat een krantenknipsel zitten lezen en drinkt thee. De dubbele deuren van de Fosters' vliegen open en Frank komt als een wervelwind opgestoven. Hij draagt joggingkleden en is buiten adem. Als hij opkomt kijkt hij op zijn horloge en schudt mismoedig zijn hoofd. Hij zet de radio aan die op de koffietafel staat. Harde marsmuziek. Hij pakt een springtouw van de koffietafel en begint touwtje te springen. Na enkele ogenblikken komt Fiona weer op. Ze bekijkt Frank met opgetrokken wenkbrauwen, loopt naar de koffietafel en zet de radio - schijnbaar zonder nadenken - uit

Fiona: Wat een belachelijk gedoe, schat. Moet je dat nou echt meteen 's morgens vroeg doen? Een dezer dagen loop je nog eens een blessure op. Het is tien voor half. Wist je dat?

Frank: Daarom zette ik de radio dus aan. *(hij gaat zitten op de leunstoel in het midden)*

Fiona: *(zonder te blijven staan, terwijl ze af gaat)* Goed hoor. Ik zeg het je alleen maar. *(Fiona gaat af naar de hal links)*

Teresa: *(loopt naar de deur van de slaapkamer en roept)* Bob, Bob! Het is vijf voor half...! Bob ! Opstaan ! *(Ze geeft het op als ze geen*

antwoord krijgt en gaat links af. Fiona komt onmiddellijk op met wat kranten. Ze gooit ze op de bank)

Fiona: Frank, ik heb de auto nodig vanmorgen.

Frank: Oh, ja?

Fiona: Ik heb het zo gigaaantisch druk...

Frank: Zoveel hoef je toch niet te doen op donderdagmorgen?

Fiona: Ik moet elke morgen ongelofelijk veel doen, Frank, maar deze morgen ben ik nog drukker dan anders.

Frank: Dat komt dan knap ongelukkig uit...

Fiona: Ja, dat geldt voor ons allebei, schat. Maar ik kan vandaag gewoonweg niet zonder.

Frank: *(pakt de telefoonhoorn op en toetst een nummer)* Ik ook niet. Je bent niet de enige die druk is. Ik bedoel...ik ben ook wel eens druk...

Fiona: Ja, ja. Goed. Ik zal het ontbijt eens gaan maken. Het wordt tijd dat jij je eens aankleedt. *(Ze gaat af naar de keuken rechts. De telefoon bij de Philips' rinkelt)*

Frank: *(mopperend)* Druk...gigaaantisch druk.... *(Bob, begin dertig, komt slaperig op vanuit de keuken links. Hij zet Teresa's radio uit)*

Bob: *(beantwoordt de telefoon)* Hallo.

Frank: *(verbaasd)* Hallo, wie is daar?

Bob: Wat?

Frank: Met wie spreek ik?

Bob: Goede morgen, Frank. Je spreekt met Bob Philips.

Frank: Ah, goede morgen, Bob. Ik ben blij dat je belt. Ik wilde iets bespreken. Ik heb iedereen gevraagd iets eerder op kantoor te komen vanmorgen. Ik probeerde je gisteren al te bereiken. Waar was je? Je was er nogal vroeg tussen uit geknepen, moet ik zeggen.

Bob: Ja, ik eh... ik had een afspraak...

Frank: Oh, ja? Dan zal ik maar niet vragen met wie, he? *(hij lacht. Bob lacht)* Zeg, Bob, kun je om kwart over hier zijn?

Bob: Ik zal mijn best doen.

Frank: Het hele team moet bij elkaar zijn. Op volle sterkte. Wat jij?

Bob: Ja, goed. *(hij wil ophangen)*

Frank: Oh, Bob...

Bob: Ja?

Frank: Weet jij iets van Featherstone?

Bob: Weet ik iets van wie?

Frank: Featherstone. Die slimme jongen van de boekhouding. Ken je hem?

Bob: Oh, William Featherstone. Ja.

Frank: Wat vind jij van hem?

Bob: *(verrast)* Wel een aardige vent.

Frank: Een goeie, he?

Bob: Prima... voor zover ik weet.

Frank: *(hangt op)* Mooi. Mooi. Mooi. *(hij staat op, zet de radio aan, neemt hem mee en loopt richting hal, mompelend)* Gigaaantisch druk. *(Hij gaat af naar de hal links. Bob blijft nog even staan met de hoorn in zijn hand. Teresa komt op van links, verdiept in de krant, ze heeft nog steeds de kop thee in haar hand)*

Bob: *(legt de hoorn terug)* Goeiemorgen.

Teresa: *(zonder op te kijken)* Hallo. *(ze gaat aan de linkerkant van de bank zitten)* Wie was dat?

Bob: Zakelijk.

Teresa: Oh.

Bob: Is er thee?

Teresa: Net gezet.

Bob: Oh, mooi.

Teresa: Op het fornuis. Goeie God, alweer een brief van die vrouw. Dat is de derde al van de week.

Bob: Op het fornuis?

Teresa: Klopt. Haal zelf maar. *(Bob begeeft zich naar links en komt terug)* Oh, nee, dat is gewoonweg niet te geloven. Ze heeft tweeduizend gulden ingezameld op koffieochtenden met haar vriendinnen. Dat is toch ongelooflijk?

Bob: *(loopt links langs Teresa)* Zoiets moet jij maar eens doen met theeochtenden. Nodig mij dan ook uit. Op die manier krijg ik dan misschien toch nog een kop thee.

Teresa: Op het fornuis.

Bob: Goed, goed. *(Fiona komt met een volgeladen dienblad op vanuit de keuken rechts en loopt naar links. Bob gaat af naar de keuken links. Fiona zet het dienblad op de tafel links en zet alle dingen op tafel)*

Teresa: *(weer verdiept in haar krant)* Oh... nee toch! Het is niet waar! *(Frank komt op vanuit de hal)*

Frank: *(loopt naar de keuken rechts)* Lieve!... liefje?

Fiona: Hallo?

Frank: *(loopt naar Fiona toe)* Het lijkt erop dat ik geen schoon overhemd meer heb. Klopt dat?

Fiona: Hmmm?

Frank: Geen schone overhemden. Ik heb geen schoon overhemd meer.

Fiona: Schat, als je nou eens weer naar boven ging en op de derde plank van onderen keek, dan denk ik dat je wel drie schone overhemden tegen zult komen. En alle drie bovendien nog netjes verpakt in plastic van de stomerij.

Frank: De derde plank?

Fiona: Precies.

Frank: Wat doen ze in hemelsnaam op de derde plank?

Fiona: Ik neem aan dat ze daar liggen te wachten tot ze door jou aangetrokken worden, Frank.

Frank: Maar waarom op de derde plank? Wat is er mis met de tweede?

Fiona: Voor zover ik weet niets, schat, maar je overhemden liggen al twintig jaar op de derde plank. Sinds onze verhuizing van Woking hier naar toe.

Frank: Woking?

Fiona: *(loopt naar de keuken rechts)* Zo goed hadden we het niet in Woking, weet je nog? Je had daar een veel kleinere kast...

Frank: *(loopt naar het midden)* Daar herinner ik me niets meer van...
(Fiona gaat rechts af met het lege dienblad)

Fiona: *(terwijl ze af gaat)* Ga er maar eens kijken.

Frank: Waarom sleept ze in vredesnaam Woking er met de haren bij?
(Frank gaat humeurig links af. Bob komt op vanuit de keuken links en loopt langzaam naar Teresa toe)

Bob: Ik zie dat je nogal veel waarde hecht aan die lege cornflakes-doo?

Teresa: Mmmmm? Oh, dat. Ik heb nog geen tijd gehad.

Bob: Ah.

Teresa: Heb je nou al thee gehaald?

Bob: Nee. Het lijkt er op dat je maar voor een persoon gezet hebt.

Teresa: Nee, dat is niet waar...

Bob: Die indruk kreeg ik anders wel. Ik heb nog even gespeeld met het idee de bladeren uit de theepot te halen en daar dan maar op te kauwen, maar uiteindelijk heb ik toch maar besloten nieuwe thee te zetten. *(hij loopt naar de kast rechts om een sigaret te pakken. Fiona komt op uit de keuken rechts met een dienblad, loopt naar de tafel links. Bob loopt naar Teresa die de krant dichtvouwt)*

Teresa: Is Benjamin wakker?

Bob: Ik heb hem niet gehoord.

Teresa: Hij gedraagt zich geweldig tegenwoordig. Nog niet zo lang geleden was het elke nacht om vier uur raak, weet je nog?

Bob: Ik herinner me nog dat je dat vertelde, ja.

Teresa: Zat ik daar de hele nacht ...

Bob: De hele nacht...

Fiona: *(loopt naar links, roepend)* Frank..... ontbijt! *(Bob loopt naar de kast om lucifers te pakken. Fiona gaat af naar de keuken rechts. Bob loopt naar de bank (rechterzijde)*

Teresa: Had je een ontbijt willen hebben? Gedraag je je daarom zo?

Bob: Doe vooral geen moeite, hoor.

Teresa: Je hoeft niet zo'n toon tegen me aan te slaan. Zeker gezien het

feit dat jij vannacht om twee uur stomdronken je nest in kwam rollen en ik daar geen woord over heb gezegd...

Bob: Tot nu toe...

Teresa: En terwijl ik daar niets van heb gezegd durf jij wel te klagen dat er geen ontbijt is!

Bob: Ik klaag helemaal niet.

Teresa: Laat ik het niet merken. *(Bob loopt naar links en blijft links van de leunstoel (in het midden) staan. Fiona komt op uit de keuken rechts met eieren en toast op het dienblad. Ze loopt ermee naar de tafel links)*

Bob: *(gaat af, links, terwijl hij zegt)* Waar zou ik nou in godsnaam over moeten klagen?

Fiona: Frank, het staat op tafel. *(ze loopt naar de dubbele deuren links)*

Frank: *(van achter)* Ik kom er aan! *(Fiona loopt naar de telefoon en toetst een nummer. Teresa's telefoon rinkelt. Teresa neemt op)*

Teresa: Hallo... *(Fiona staat op het punt de hoorn weer neer te leggen, als: Frank op komt van links, terwijl hij zijn jasje aantrekt)*

Fiona: *(in de hoorn)* Acht uur... achtentwintig minuten... en twintig seconden.... *(ze doet of ze haar horloge gelijk zet)*

Teresa: Wat? Hallo? *(Fiona legt de hoorn neer)* Hallo? *(na enkele ogenblikken legt Teresa de hoorn neer, verbauwereerd, en begint weer te lezen)*

Fiona: *(loopt naar de tafel links)* Acht uur achtentwintig en twintig seconden...

Frank: *(loopt naar de leunstoel in het midden en trekt de kleine tafel van rechts tot voor de stoel)* Is dat de juiste tijd?

Fiona: Ja.

Frank: Oh. Die halve gare op de radio zei net dat het acht uur drieëndertig was. *(hij gaat in de leunstoel zitten. Fiona pakt het dienblad op, loopt ermee naar Frank en zet het op het tafeltje voor hem neer. Daarna loopt ze terug naar de eettafel links, gaat zitten en schenkt koffie in)*

Fiona: Nou, ze kunnen niet allebei gelijk hebben...

Frank: Nee, he? Ah! *(hij pelt zijn ei. Fiona bebotert een toastje voor zichzelf. Bob komt op uit de keuken links en loopt naar het midden, zwaaiend met zijn mok naar Teresa. Loopt dan naar de leunstoel links en gaat zitten)*

Bob: Benjamin is nu wel wakker.

Teresa: Huilt hij?

Bob: Nee, hij slaat alleen met zijn natte luier op de grond.

Teresa: Oh, nou ja, ik laat hem maar even zijn gang gaan. Dan kan ik dat verdraaide ontbijt voor jou gaan halen.

Bob: Zoals ik al zei, span je niet te veel in...

Teresa: Ach, schei toch uit. Daarnet belde er een of andere vrouw.
Bob: Vrouw?
Teresa: Ja. Ze deelde me mee hoe laat het was en hing toen op.
Bob: Denk je dat het Tim's moeder was?
Teresa: Nee, die was het niet. Maar die zou jij trouwens nog bellen, of niet?
Bob: Dat is de gewoonte. Schold ze je alleen uit of deed ze ook nog onzedelijke voorstellen?
Teresa: Nee. *(ze staat op en gooit de krant rechts naast Frank neer)* Ze liep wel een aantal minuten achter...
Bob: Zo iemand ken ik niet.
Teresa: Dat dacht ik al. *(Teresa gaat links af. Fiona staat op, overhandigt Frank de koffie, loopt naar rechts en gaat aan de rechterkant op de bank zitten met haar koffie. Ze leest de krant. Bob drinkt thee. Frank ruikt aan zijn ei)*
Fiona: Het is kakelvers.
Frank: Alleen maar voor de zekerheid. Altijd eerst controleren.
Fiona: Ja, dat heb ik gemerkt.
Frank: Precies. Deze is goed. Dit is een lekker vers eitje.
Fiona: Mooi zo.
Frank: *(etend)* Lekker. Heel erg lekker zelfs. *(Bob staat op, loopt naar het midden en pakt de krant op. Hij gaat weer links zitten. Fiona leest de krant)* Wat jammer dat je zo laat thuis was vannacht.
Fiona: Oh? Hoezo?
Frank: Nou ja, omdat we... eh... ach laat ook maar. Sentimenteel gedoe.... Nee, het is ook niet zo belangrijk....
Fiona: Omdat we wat?
Frank: Ach, ik weet ook niet waarom ik me zo druk maak. Ik ben altijd al een zacht ei geweest in dit soort zaken... Ik weet ook niet waarom. Eigenlijk is dat de rol van de vrouw, vind je niet?
Fiona: Waar heb je het over, schat?
Frank: Onze trouwdag.
Fiona: *(met lage, monotone stem)* Oh, God.
Frank: *(in verlegenheid, lachend)* Wat een flauwekul eigenlijk, he?
Fiona: Oh, God.
Frank: Geeft niet. Ik... eh, had een flesje wijn gekocht. Weet je wel, dat bocht dat we altijd bij speciale gelegenheden drinken...
Fiona: Ja?
Frank: Om eerlijk te zijn, ik heb de hele fles in mijn eentje leeggedronken. Ik had hem geopend... zodat hij alvast kon... eh... antichambren en zo... om half twaalf zat er geen druppel meer in. Ik dacht nog, als ze nu thuis komt, ben ik goed de sigaar. Dan heb ik haar speciale wijn in

mijn eentje opgezopen.

Fiona: Ik werd opgehouden. Er kwam steeds van alles tussen.

Frank: Ja, dat vermoedde ik al. Weer zo'n vergadering zeker?

Fiona: Ehm...

Frank: Nee, het kan geen vergadering geweest zijn, want die juffrouw Hoeheetzookweer belde op en zei dat je niet op was komen dagen, en of ik soms wist waar je was? Toen heb ik tegen haar gezegd dat ik dacht dat je ergens opgehouden werd.

Fiona: Juffrouw wie?

Frank: Ik kan het me niet meer precies herinneren. Juffrouw dingesennogwat...

Fiona: Oh, God. *(ze blijft met een verbeterd gezicht de krant zitten lezen. Teresa komt op uit de keuken links en loopt naar Bob met een boterham op een bord)*

Teresa: Ik heb Benjamin maar uit bed gehaald en in zijn stoel gezet. Hij trekt het behang van de muren daar. Volgens mij verveelt hij zich. We moeten iets bedenken waar hij zich mee kan vermaken. Iets met elastiek of zo. Amy Murchison heeft haar kind een oude BH gegeven en twee tennisballen. Uren is hij er mee zoet geweest. Wel een beetje Freudiaans, he? Alsjeblieft. *(ze reikt Bob het bord aan)*

Bob: Wat is dit? *(hij legt de krant op de grond)*

Teresa: *(houdt nog steeds het bord vast)* Je ontbijt. Ik heb een boterham voor je gemaakt.

Bob: Wat voor boterham?

Teresa: Met pindakaas.

Bob: *(staart er naar)* Pindakaas?

Teresa: Dat is alles wat we hebben.

Bob: Je had je niet zo vreselijk hoeven uit te sloven, weet je dat?

Teresa: *(laat het bord quasi-achteloos in Bob's schoot vallen)* Eet die klere-boterham dan maar niet op. *(ze pakt woest de krant op en gaat ermee op de linkerkant van de bank zitten. Bob bekijkt nadenkend de boterham. Frank heeft met een zwierig gebaar het ei naar binnen gewerkt en richt nu zijn aandacht op de toast)*

Frank: Is deze toast wel goed?

Fiona: Perfect.

Frank: Het ziet er een beetje uitgedroogd uit.

Fiona: Dan zou ik het wat bevochtigen, als ik jou was, schat.

Frank: *(weifelend)* Hm. *(Bob staat op en loopt naar Teresa met het bord)*

Bob: Het geeft niets. Het was in ieder geval een mooie gedachte.

Teresa: Hou je niet van pindakaas?

Bob: Nee.

Teresa: Wat vreemd. Benjamin is dol op pindakaas...

Bob: Oh, ja?

Teresa: Ja. Van een lepel. Hij kan er geen genoeg van krijgen.

Bob: Nou, dan lijkt ik blijkbaar niet op Benjamin. Ik zal het naast de cornflakes-doos zetten. Ter herinnering. *(hij loopt naar links en keert dan terug)* Ik snap niet waarom je dat steeds leest. Heb je een krant gelezen, dan heb je ze allemaal gelezen. *(hij gaat af naar de keuken links, van achter)* Er staat een verslag in van de toespraak van die vent... precies dezelfde toespraak die gisteren ook al in de krant stond...

Teresa: Dit is de krant van gisteren. *(Bob verschijnt in de deuropening van de keuken links)*

Bob: Van gisteren?

Teresa: Ik had hem nog niet uit.

Bob: En waar is die van vandaag dan?

Teresa: Ik weet het niet. Buiten waarschijnlijk.

Bob: Oh, mijn God... *(hij gaat links af)*

Teresa: *(roept hem na)* Wil je even kijken of alles goed is met Benjamin? *(Fiona vouwt de krant op)*

Frank: De tandenborstel is trouwens ook naar de maan.

Fiona: Hm?

Frank: Ik zal er na het ontbijt even naar kijken. De elektrische tandenborstel. Doet het niet meer.

Fiona: Oh, nee?

Frank: Een lege batterij zo te horen. Er zit geen sprankje leven meer in.

Fiona: Nee?

Frank: Nee. Ik moest net mijn tanden poetsen met een waslap.

Fiona: Die van jezelf, mag ik hopen?

Frank: Ja hoor. De blauwe.

Fiona: Maar daar maak ik het bad altijd mee schoon.

Frank: Ah! Ja? Echt waar? *(glijdt bedachtzaam met zijn tong langs zijn tanden. Bob komt op vanuit de keuken links)*

Bob: *(loopt naar de tafel links)* Benjamin heeft zijn pruimensap over zijn hoofd leeggegoten.

Teresa: *(springt op)* Oh, nee! *(Teresa laat de krant vallen en gaat af naar de keuken links)*

Bob: *(volgt haar)* Misschien geeft hij de voorkeur aan pindakaas... *(Bob gaat af naar de keuken links)*

Frank: Waar ben je dan geweest?

Fiona: Wanneer?

Frank: Gisternacht.

Fiona: Oh, ik werd opgehouden...

Frank: Oh. *(korte stilte)* Ik begrijp het. Het doet er niet toe.

Fiona: Het is geen geheim. Er is niets geheimzinnigs aan.

Frank: Nee?

Fiona: Nee. Niets geheimzinnigs. *(ze staat op en zet haar koffiekopje op de koffietafel)*

Frank: Mooi zo.

Fiona: Wil je nog koffie? *(ze pakt het dienblad op, loopt ermee naar de tafel en schenkt koffie in)*

Frank: Ah, dank je. *(Bob komt lachend op uit de keuken links en loopt naar rechts, langs Frank. Teresa loopt achter hem aan en gaat naar de eettafel, rechts)*

Teresa: Ik snap niet wat er te lachen valt.

Bob: Ik vond dat dat pruimensap hem wel goed stond.

Teresa: *(zuur)* Oh, ha, ha. *(ze pakt handenvol tissues uit een doos op de rechter tafel en loopt er mee naar links)* Aan jou heb ik ook niets. Helemaal niets. *(Teresa gaat links af. Bob draait zich om en gaat rechts af)*

Frank: Oh, dat doet me er aan denken, ik heb nog een cadeautje voor je.

Fiona: Cadeautje?

Frank: Voor je trouwdag. Dat wil ik je nog geven voor ik aan het werk ga.

Fiona: *(loopt naar Frank met de koffie)* Je hoeft het me niet zo in te peperen, schat.

Frank: Wat? Oh, dat was helemaal mijn bedoeling niet. Het was niet de bedoeling om het je in te peperen. *(Fiona pakt haar eigen kopje van de koffietafel en loopt er mee naar de eettafel links. Bob komt op van rechts met de nieuwe krant en loopt naar de telefoon)*

Fiona: Oh.

Frank: Goeie God, nee. *(Teresa komt op uit de keuken en loopt naar de prullebak rechts. Bob legt de telefoon neer en opent de krant)*

Teresa: Waar hing je gisternacht trouwens uit?

Bob: Ik?

Teresa: Waar zat je? *(Bob loopt naar de leunstoel links en gaat zitten. Fiona loopt naar de bank en gaat aan de rechterkant zitten)*

Bob: Wat een vreemde vraag.

Teresa: *(loopt naar de linkerkant van de bank)* Nee, ik ben het zat. Andere echtgenoten vertellen hun vrouwen waar ze naar toe gaan. Ze verdwijnen niet zomaar en komen niet midden in de nacht bezopen thuis. Andere echtgenoten...*(ze loopt naar Bob en trekt haar schort van de rugleuning van zijn stoel)* Ik bedoel, ik zit hier muurvast met Benjamin, en jij bent ergens feest aan het vieren en God weet wat nog meer aan het doen.

Bob: Mens, zanik toch niet zo. *(hij staat op, loopt naar de tafel en pakt*

zijn jasje dat over een van de stoelen hangt. Hij trekt het aan)

Teresa: Hij is ook jouw kind.

Bob: Ik geloof je wel.

Teresa: *(loopt links van het midden)* En, waar was je? Ik wil het weten. Waar was je?

Bob: *(verbolgen)* Ik was uit.

Teresa: Gewoon uit?

Bob: *(loopt naar Teresa)* Precies.

Teresa: Wat heb je gedaan?

Bob: Gedronken, gepraat...

Teresa: Met wie?

Bob: Waarom wil je dat weten?

Teresa: Ik ben niet op mijn achterhoofd gevallen, hoor. Zo gek ben ik nou ook weer niet. Ik zou wel erg stom zijn als ik niet merkte dat... *(een klap van achter)* Oh, nee! Wacht even. *(ze haast zich links af, van achter)* Benjamin! Benjamin, hou daar onmiddellijk mee op! *(Bob doolt wat rond en gaat op de linkerszijting van de bank zitten)*

Frank: *(staat op en loopt naar voren)* Ik denk dat ik het toch maar even voor je ga ophalen, dat cadeautje... *(Frank gaat links af. Fiona staat op en loopt naar de tafel links. Ze zet haar kopje er op, gooit de krant in de leunstoel in het midden op weg naar de tafel)*

Fiona: *(kwaad op zichzelf)* Oh. *(Teresa komt op uit de keuken links met een grote lepel en loopt ermee naar Bob. Fiona staat op en pakt de kranten op)*

Teresa: Dit probeerde hij op te eten.

Bob: Echt waar?

Teresa: Hij had wel kunnen stikken. Zo iets is zo gebeurd.

Bob: Ach, dat loopt niet zo'n vaart.

Teresa: Het kan je niets schelen. Het kan je allemaal niets schelen, he? Je geeft niets om mij. Je geeft niets om Benjamin... *(ze loopt naar de leunstoel links en gooit de lepel in de kinderbox)* Het zal je ook allemaal worst wezen, he? *(ze gaat links zitten. Stilte. Fiona zit in de leunstoel in het midden)*

Bob: Wat is er met je aan de hand?

Teresa: *(iets rustiger)* Ik denk niet dat ik het aankan. Ik heb het helemaal gehad. Ik kan het niet langer verdragen.

Bob: Je doet het prima.

Teresa: Het huis is een puinhoop. Ik ben een puinhoop. Benjamin zit onder het pruimensap...alles is vies ...

Bob: *(vruchteloos)* Dat geeft toch niets.

Teresa: En als ik de krant lees, voel ik me nog waardelozer. Weet je wel dat die vrouw die al dat geld ingezameld had, dat die drie kinderen

heeft?

Bob: Nou en? Waarschijnlijk heeft ze vijftien mensen in dienst.

Teresa: Drie kinderen. En hier zit ik, met één kind, en ik kan het niet aan. Ze schrijft nog brieven ook...

Bob: Jij schrijft ook brieven.

Teresa: Maar niemand publiceert de mijne. Ik bedoel, er moet toch iets zijn dat ik kan doen. Iets van waarde. In plaats van hier te zitten in mijn eentje, als een..... als een soort koe..... *(stilte)* Je bent er nooit.

Bob: Ik ben er altijd... meestal.

Teresa: Niet als ik je nodig heb. Niet als ik wil praten. *(beiden vervallen in humeurig stilzwijgen. Frank komt op van links met een cadeautje met een strik er om)*

Frank: *(loopt naar Fiona)* Zo. *(hij zet het voor Fiona neer)* Alsjeblieft. Doe je mond maar open, doe je ogen dicht en bereid jezelf voor op een grote verrassing. *(hij overhandigt het cadeautje aan Fiona)*

Fiona: Oh, dank je liever. *(ze zet het cadeautje neer op tafel)*

Frank: Nou. *(hij overhandigt haar het cadeautje weer)* Maak het dan open.

Fiona: *(begint het pakje te openen)* Oh, goed dan. Je realiseert je toch wel dat ik niets voor jou heb gekocht? Ik ben het helemaal vergeten.

Frank: Ja, dat geeft niet. Het is wel goed.

Fiona: Goed.

Teresa: Er moet iemand zijn die ik kan helpen.

Bob: Wie?

Teresa: Maakt niet uit wie.

Fiona: *(trekt een flesje parfum uit het pakje tevoorschijn)* Oh, wat aardig. Erg leuk. Dank je wel, schat, heel attent van je.

Frank: Het is toch wel jouw merk, of niet?

Fiona: Nee. Nee, dat niet.

Frank: Oh. *(korte stilte)* Oh.

Fiona: Nee, dit gebruik ik nooit, schat. Maar ik vind het flesje erg mooi.

Frank: Zal ik het ruilen?

Fiona: Nee, dat hoeft niet, schat. Maak je er maar niet zo druk om. Ik draag het wel in en rondom het huis.

Frank: Weet je het zeker?

Fiona: *(duwt het flesje zachtjes naar de andere kant van de tafel en pakt de krant weer op)* Ja. Zo is het wel goed, schat.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto